

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010026.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. októbra 2019 prejednal odvolanie prokurátora v trestnej veci obžalovaného

K. O.,

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom X., F. H. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS Ilava,

ktorú podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/10/2018 zo dňa 24.04.2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske bol obžalovaný K. O. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 24.06.2017 v čase od 00:15 hod. do 05:50 hod. v X. na ul. V. H. v budove č. XXXX (spoločné priestory pohostinstva Kotolňa a predajne COOP Jednota), vykonal vlámanie do predajne COOP Jednota č. 01-022 tak, že nezisteným spôsobom poškodil cylindrickú vložku FAB na plechových dvojkrídlových dverách vedúcich do chodby pohostinstva KOTOLŇA, následne nezisteným spôsobom vylomil petlicu oplechovaných dverí vedúcich do medziskladu pohostinstva KOTOLŇA, po čom si kľúčom ktorý bol zasunutý v drevených dverách vedúcich do spoločných priestorov pohostinstva Kotolňa a predajne COOP Jednota (šatne a toalety), tieto dvere bez násilia odomkol, prešiel do šatne, kde poškodil vnútorné papierové dvere vedúce do predajne COOP Jednota v hornej časti tým, že do nich nezisteným spôsobom vybil diery o veľkosti päste, z vnútornej strany dverí odistil haspru a dvere odomkol kľúčom zasunutým v zámke z vnútornej časti dverí predajne COOP Jednota, kedy následne vošiel do predajne, kde z pultu pod pokladňou odcudzil kartóny cigariet značiek LM, West, Marlboro, Golden, Petra, Camel, Golden, Mars, alkoholické nápoje značky Borovička, Soberáno, Vodka, Slivovica, Hruška kopaničiarska, Fernet, kávu zn. Extra špeciál, čím svojim konaním spôsobil spotrebnému družstvu COOP Jednota Topoľčany škodu na odcudzených veciach vo výške 2.532 € a škodu poškodením papierových dverí vo výške 130 € a spoločnosti ENVI-SOFT, s. r. o., so sídlom Partizánske spôsobil poškodením zámku škodu vo výške 9,30 € a skutok spáchal, hoci bol dňa 22.12.2015 rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/150/2015 právoplatným, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/7/2016, dňa 16.02.2016 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným v zákonnej lehote napadol prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že súd neodôvodnene prihliadal len na tvrdenia obžalovaného. Poukázal na ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. a aplikáciu zásady voľného hodnotenia dôkazov. Obžalovaný síce poprel spáchanie skutku, aj to, že bol na mieste činu. To je však vyvrátené znaleckým posudkom z odboru veterinárstvo - kynológia. Tento preukázal, že obžalovaný na mieste činu bol a to nepochybne v krátkom čase pred krádežou. S prihliadnutím na trestnú minulosť obžalovaného, kedy sa dopustil skutkov za obdobného modusu operandi, nebol preukázaný jediný dôkaz, že páchatelom nie je obž. O.a. Súd mal zvážiť celý komplex dôkazov, a preto navrhol zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch uviedol, že pachová stopa nemôže byť vo veci použitá sama o sebe ako jediný usvedčujúci dôkaz, a založiť tak vinu obžalovaného. Rozsudok považuje za zákonný a správny. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. V písomnom vyjadrení zo 26.09.2019 uviedol, že okresný súd svoje rozhodnutie urobil na základe toho, že bola dokázaná jeho nevina a potvrdila sa jeho výpoveď. Svedecké výpovede potvrdili, že sa v inkriminovanom čase nenachádzal na mieste činu, ale bol inde a v spoločnosti ľudí, ktorí mu uvedené potvrdili nezávisle od seba. Namietá len výpoveď L. V., ktorý spolupracuje s políciou a dezinformoval svedka T.. Navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd sa už uvedenou vecou zaoberal a prvý vo veci vydaný rozsudok uznesením sp.zn. 23To/121/2018 zo dňa 24.10.2018 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd preskúmaním veci zistil, že v čase konania hlavného pojednávania dňa 25.04.2018, na ktorom bolo vykonané celé dokazovanie, a kde bol následne vyhlásený aj odsudzujúci rozsudok vo veci, sa obžalovaný nachádzal vo väzbe v inej trestnej veci. Uvedená skutočnosť bola závažnou, keďže obžalovanému bolo reálne znemožnené zúčastniť sa hlavného pojednávania, pričom už v tom čase mu vznikol nárok na povinnú obhajobu upravený v ustanovení § 37 ods.1 písm. a/ Tr. por. Ohľadom pachových stôp krajský súd uviedol, že metóda využitia pachovej stopy pre identifikáciu podozrivej osoby z pohľadu platného dôkazného práva v trestnom konaní nie je v Trestnom poriadku vyslovene upravená. Z toho dôvodu sa pri dokazovaní pachovou stopou použije všeobecná smernica ustanovenie § 119 ods.2 Tr.por. Súčasná judikatúra uznáva výsledky pachovej identifikácie len ako dôkaz nepriamy použiteľný len v uzavretom kruhu nepriamych dôkazov, alebo ako dôkaz podporný k dôkazu priamemu. Pachová identifikácia sama o sebe preto nemôže slúžiť ako hlavný usvedčujúci dôkaz proti obžalovanému, musí byť doplnená inými dôkazmi. Pachová stopa je založená na použití vycvičených psov, ktorí sú schopní stotožniť pach človeka zaistený z predmetov alebo miest. Avšak pes /ako aj človek/ sa môže myliť. Výsledky nie je možné overiť exaktnou vedeckou metódou. Ide hlavne o to, či je takáto stopa vhodná a spôsobilá pre individuálnu identifikáciu ľudského jedinca, a aké má táto stopa vlastnosti. Na mieste činu môže byť zanechaná aj podvrhnutá pachová stopa. Aj pri zachovaní prísnych požiadaviek na odber a porovnanie takýchto pachových stôp policajnými orgánmi je potrebné zdôrazniť, že ako dôkazy sú pachové stopy len dôkazmi nepriamymi, a ako jediné dôkazy neobstoja. Môžu dokazovať, že obvinený bol na mieste činu, alebo inak sa preniesol pach na veci súvisiace s trestnou činnosťou, nepreukazujú však, že čin priamo spáchal. Výsledky porovnávaní pachových stôp zaistených na mieste činu a porovnávací pachovej stopy obžalovaného teda môžu slúžiť len ako nepriamy dôkaz k žalovanému skutku. Pri neexistencii iných priamych alebo nepriamych dôkazov svedčiacich pre to, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba, výsledky dokazovania prostredníctvom pachovej stopy nepostačujú pre nespochybniteľný záver, že určitý trestný čin spáchala konkrétna osoba určená prostredníctvom pachovej stopy, ako to správne vo svojich odvolaniach namietol obžalovaný a už vo svojom rozhodnutí zo dňa 06.06.2017 uviedol aj Najvyšší súd SR (4Tdo/49/2016).

Po vrátení veci súdu prvého stupňa tento znovu vykonal celé dokazovanie v prítomnosti obžalovaného a jemu ustanovenej obhajkyne. Zároveň po vykonaní dokazovania rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Pre vinu obžalovaného síce svedčí pachová stopa a výpoveď svedka F. T., ktorý ako príslušník polície nebol zbavený mlčanlivosti, hoci vypovedal o tom, čo sa dozvedel nie na mieste

činu, ale v rámci svojej služobnej činnosti pri plnení operatívnych úloh Policajného zboru. Naopak bola dokazovaním preukázaná skutočnosť, že obžalovanému bol odcudzený vak s osobnými vecami pred spáchaním skutku, čo potvrdil svedok O.. Podľa platnej judikatúry Najvyššieho súdu SR preto súd prvého stupňa za danej dôkaznej núdze v zmysle zásady „in dubio pro reo“ / v pochybnostiach v prospech obžalovaného/ K. O. spod obžaloby oslobodil, pretože bez akýchkoľvek pochybností nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd považoval takého rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a v súlade so zákonom. O použiteľnosti dôkazov v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní rozhoduje súd. Prokurátor v odvolaní poukazoval práve na usvedčujúci dôkaz v podobe na mieste činu zaistenej pachovej stopy patriacej obžalovanému. Táto však mohla preukazovať iba to, že obžalovaný sa na mieste činu nachádzal, alebo, že jeho stopa tam bola iným spôsobom umiestnená. Správne súd prvého stupňa zohľadnil dokazovaním preukázané odcudzenie osobných vecí obžalovanému pred skutkom.

K spôsobu realizácie dokazovania k pachovej stope už krajský súd zaujal stanovisko v predchádzajúcom svojom rozhodnutí. Znalec sa v uvedenej trestnej veci vyjadroval k „zákonnosti a správnosti“ pri predmetnom „pachovom porovnávaní“. Toto však urobil len na základe písomných podkladov, ktoré mu poskytli príslušníci policajného zboru. Správnosť záverov znaleckého posudku je podmienená od „objektivity“ výsledkov zapísaných v protokole porovnania pachových stôp na čl. 73-74, ktorý vykonala iba jedna osoba Bc. H. G.. Pritom tento procesný úkon nebol vykonaný tak, aby výsledky tohto procesného úkonu mohli slúžiť ako objektívny dôkaz preukazujúci dokazovanú skutočnosť. Z priebehu porovnania „pachov“ za pomoci dvoch služobných psov nebol urobený (okrem písomného protokolu) žiadny iný obrazový ani zvukový záznam. Z protokolu pritom ani nevyplýva, že by „objektivitu“ tohto pachového porovnania mohla potvrdiť aspoň iná „zúčastnená osoba“.

Z vyššie uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora v tom, že z dôkazov vyplýva spáchanie trestnej činnosti obžalovaným. Takýto jednoznačný záver vyššie uvedené dokazovanie za pomoci usvedčujúceho dôkazu voči obžalovanému a to „pachovej stopy“, ktorá navyše s poukazom na spôsob jej vykonania ako dôkazu v trestnom konaní, či ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, nemôže byť považovaná za objektívny a procesne vykonaný dôkaz. Okolnosť, že svedok F. T., ktorý ako príslušník Policajného zboru nebol vypočutý procesným spôsobom, neumožňuje súdu z tejto výpovede vychádzať.

Je potrebné skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dostupné dôkazy, avšak vzhľadom na dôkaznú núdzu v uvedenom prípade, keďže nevyšli najavo nové dôkazy svedčiace o vine obžalovaného, súd prvého stupňa musel hodnotiť dôkazy vo veci vykonané za zohľadnenia zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa, a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než to urobil okresný súd.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.